

यच्च मानुषम् ॥ ५ ॥ सर्वास्ताः” इति । ‘सीसं’ ‘त्रपु’, च, तार-
तम्येन चैकवर्णं लोहद्वयं ॥

(१७) अथ सप्तदशमाह । “सर्वं हिरण्यं रजतम् ।
देवत्रा यच्च मानुषम् । सर्वास्ताः” इति । हिरण्यं द्विविधं श्वेतं
पीतञ्च । तत्र श्वेतं ‘रजतं’ पीतं ‘सुवर्णं’ ॥

(१८) अथाष्टादशमाह । “सर्वं सुवर्णं हरितम् ।
देवत्रा यच्च मानुषम् । सर्वास्ता इष्टकाः कृत्वा । उप काम-
दुघा दधे । तेनर्षिणा तेन ब्रह्मणा । तथा देवतयाङ्गिरस्वद्भु-
वासीद” इति ॥ ६ ॥ ‘हरितं’ पीतं । पीतं हिरण्यं अत एव
मनोहरत्वात् ‘सुवर्णं’ । तच्च देवलोकगतं । मनुष्यलोकगतं च
यद्यदस्ति । ताः सर्वाः ‘कामदुघाः’ कृत्वा, उपदधे । सर्व-
त्रानुषङ्गद्योतनार्थं पुनः पाठः ॥

इति षष्ठोऽनुवाकः ।

अथ सप्तमोऽनुवाकः ।

(१) षष्ठे तिसृषु लेखास्तत्तमलेखायामुपधानार्था मन्त्रा
उक्ताः । मध्यमलेखायामुपधानार्था मन्त्राः सप्तमेऽभिधीयन्ते ।
यदुक्तं बोधायनेन । अथाभ्यन्तरायां लेखायामुपदधाति ।
सर्वा दिशो दिक्ष्विति पञ्चदशेति । तत्र प्रथममन्त्रमाह ।
“सर्वा दिशो दिक्षु । यच्चान्तर्भूतं प्रतिष्ठितम् । सर्वास्ता इष्ट-
काः कृत्वा । उप कामदुघा दधे । तेनर्षिणा तेन ब्रह्मणा ।
तथा देवतयाङ्गिरस्वद्भुवासीद” इति । या प्राच्यादिदिशः